

gift indfinder sig. I takst I kasserne derimod afviger gennemsnitsudgiften i de enkelte kasser ifølge sagens natur fra sted til sted ikke meget fra et samlet gennemsnit, fordi aflønningsformen er honorar pr. medlem og arbejdsvilkårene ensartede. I takst II kasserne varierer arbejdsforholdene (antal lokale læger i forhold til befolkningstætheden, afstandene m. v.) fra sted til sted, og her afspejler lægernes personlige indsats og

måske også konkurrencehensynene sig direkte på honorarerne.

Sammenfattet har direktoratet for sygekassevæsenet som sin opfattelse anført, at takst I er bedst og billigst for kasserne, men at takst II er bedst egnet i tyndt befolkede distrikter med lange afstande mellem medlemmerne.

Hertil kan socialministeriet for sit vedkommende henholde sig.

Jul. Bomholt.

/ P. Juhl-Christensen.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om den offentlige sygeforsikring.